

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนของประชาชน ตำบลเวียง อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 290 คน ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 4 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประวัติการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน
- ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับสารเคมีอันตรายในครัวเรือนและการจัดการขยะอันตรายในครัวเรือน ความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนและขยะอันตรายในครัวเรือนต่อสุขภาพของคนในครัวเรือน และต่อสิ่งแวดล้อม ส่วนผสมทางการตลาด ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา รายได้และการได้รับข้อมูลข่าวสาร และพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนของประชาชน
- ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

4.1.1 ลักษณะทางประชากร

จากการเก็บข้อมูลในประชาชนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 290 คน เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามลักษณะประชากรแล้ว สามารถจำแนกได้ตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของประชาชน ได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของประชาชนจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	125	43.1
หญิง	165	56.9
อายุ (ปี)		
ต่ำกว่า 15 ปี	5	1.7
15 – 20 ปี	18	6.2
21 – 30 ปี	47	16.2
31 – 40 ปี	90	31.0
41 – 50 ปี	70	24.1
51 ปีขึ้นไป	60	20.7
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษาปีที่ 4	90	31.0
ประถมศึกษาปีที่ 6	30	10.3
มัธยมศึกษาตอนต้น	39	13.4
มัธยมศึกษาตอนปลาย	51	17.6
อนุปริญญา	30	10.3
ปริญญาตรี	47	16.2
สูงกว่าปริญญาตรี	3	1.0
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน		
1 – 3 คน	154	53.1
4 – 6 คน	125	43.1
มากกว่า 6 คนขึ้นไป	11	3.8

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน		
ต่ำกว่า 2,000 บาท	16	5.5
2,000 – 4,000 บาท	127	43.8
4,001 – 6,000 บาท	32	11.8
6,001 – 8,000 บาท	30	10.3
8,001 – 10,000 บาท	20	6.9
10,001 – 15,000 บาท	28	9.7
15,001 บาทขึ้นไป	37	12.8

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ข้อมูลทั่วไปของประชาชนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 290 คน จำแนกเป็นเพศชาย จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1 เป็นเพศหญิง จำนวน 165 คิดเป็นร้อยละ 56.9 ทั้งนี้เนื่องจากสตรีแม่บ้านจะมีส่วนในการเลือกใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนมากกว่าเพศชายและมีอำนาจในการตัดสินใจในกิจการงานบ้าน ซึ่งในครอบครัวคนไทยจะยอมให้เพศหญิงเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องกิจการงานในครัวเรือนเป็นหลัก เมื่อพิจารณาโดยรวมจะแสดงให้เห็นถึงบทบาทและหน้าที่ของเพศหญิงในการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนสูงกว่าเพศชาย ดังนั้นเพศหญิงจึงมีโอกาสเสี่ยงต่อการได้รับอันตรายจากสารเคมีอันตรายในครัวเรือนสูงกว่าเพศชาย ช่วงอายุของประชาชนกลุ่มตัวอย่างส่วนมากอยู่ในช่วงอายุตั้งแต่ 31 – 40 ปี จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมาคือช่วงอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1 และพบน้อยที่สุดคือช่วงอายุต่ำกว่า 15 ปี มีเพียง 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 สำหรับระดับการศึกษาของประชาชนกลุ่มตัวอย่างนั้น ประชาชนส่วนมากมีการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมาคือจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 และระดับการศึกษาที่ประชาชนจบน้อยที่สุดคือการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีเพียง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

สำหรับจำนวนสมาชิกในครัวเรือนของประชาชนอยู่ในช่วงระหว่าง 1 – 3 คน มากที่สุด จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 53.1 รองลงมาคือช่วง 4 – 6 คน จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1 และส่วนน้อยที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 6 คน ซึ่งมีเพียง 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 ทั้งนี้อาจ

เนื่องจากปัจจุบันประชาชนรู้จักการวางแผนครอบครัวโดยวิธีการคุมกำเนิด ทำให้จำนวนสมาชิกในครอบครัวของประชาชนลดลง ประกอบกับสภาพฐานะทางเศรษฐกิจในปัจจุบันเป็นปัจจัยที่มีส่วนทำให้ครอบครัวต้องจำกัดการมีสมาชิกในครอบครัว และสภาพครอบครัวไทยในปัจจุบันเริ่มเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ในส่วนของรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนนั้น พบว่าครอบครัวของประชาชนส่วนมากมีรายได้เฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ คือ ตั้งแต่ 2,000 ถึง 4,000 บาทต่อเดือน โดยมีจำนวน 127 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 43.8 รองลงมาคือ มีรายได้เฉลี่ยตั้งแต่ 15,001 บาทขึ้นไป จำนวน 37 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 12.8 ทั้งนี้เพราะประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่พบมีอาชีพรับราชการและเป็นเจ้าของกิจการร้านค้า จึงทำให้มีรายได้เฉลี่ยอยู่ในระดับสูงค่อนข้างมาก ส่วนประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาท พบน้อยที่สุดคือ จำนวน 16 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 5.5 เท่านั้น

ในส่วนของการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายในครัวเรือน พบว่า แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับคือ ทางโทรทัศน์ โดยได้รับในระดับมากที่สุด จำนวนสูงถึง 134 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2 รองลงมาคือ ทางวิทยุและหนังสือพิมพ์ โดยได้รับในระดับมากที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 ส่วนแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนได้รับน้อยที่สุด คือ การเข้าร่วมประชุมและหรือการอบรมสัมมนา ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่เคยได้รับข่าวสารผ่านทางด้านนี้ถึง 166 คน คิดเป็นร้อยละ 57.2 ทั้งนี้เพราะประชาชนส่วนใหญ่ ไม่มีเวลาและโอกาสที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการประชุม อบรม สัมมนา เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวจะจัดกันในเฉพาะหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น จึงทำให้ประชาชนทั่วไปไม่มีโอกาสได้เข้าร่วม ส่วนแหล่งข้อมูลที่ได้รับข่าวสารน้อยรองลงมาคือ จากหน่วยงานเอกชนและจากแผ่นป้ายโฆษณา แผ่นพับ ใบปลิว จากบริษัทผู้ผลิตและจำหน่าย โดยไม่เคยได้รับข่าวสารผ่านทางด้านนี้เลย เป็นจำนวน 151 และ 132 คน คิดเป็นร้อยละ 52.1 และ 45.5 ตามลำดับ

สำหรับการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับพิษภัยและผลกระทบที่เกิดจากการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน พบว่า ประชาชนส่วนมากได้รับข่าวสารในระดับปานกลาง จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 รองลงมาคือ ได้รับในระดับมาก จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 และการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับพิษภัยและผลกระทบที่เกิดจากการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนที่ประชาชนได้รับน้อยที่สุดคือ ไม่เคยได้รับเลยจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1 ส่วนการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรูปแบบหรือวิธีการในการจัดการขยะอันตรายที่เกิดจากการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารในระดับปานกลาง จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมาคือได้รับในระดับน้อย จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และประชาชนที่ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเลย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2 ในส่วนของการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบของขยะอันตรายที่มีต่อคนและสิ่งแวดล้อมนั้น ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับในระดับปานกลาง จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 รองลงมาคือในระดับมาก จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 และไม่เคยได้รับเลย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายในครัวเรือน

รายการ	ความถี่ในการได้รับข้อมูลข่าวสาร				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เคย
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายในครัวเรือนจากแหล่งต่อไปนี้					
1.1 โทรทัศน์	134 (46.2)	55 (19.0)	54 (18.6)	22 (7.6)	25 (8.6)
1.2 วิทยุ	35 (12.1)	50 (17.2)	76 (26.2)	79 (27.2)	50 (17.2)
1.3 หนังสือพิมพ์	35 (12.1)	41 (14.1)	76 (26.2)	73 (25.2)	65 (22.4)
1.4 วารสาร / นิตยสาร	11 (3.8)	29 (10.0)	51 (17.6)	85 (29.3)	114 (39.3)
1.5 ญาติพี่น้อง	13 (4.5)	29 (10.0)	60 (20.7)	88 (30.3)	100 (34.5)
1.6 เพื่อนบ้าน	13 (4.5)	25 (8.6)	47 (16.2)	90 (31.0)	115 (39.7)
1.7 หน่วยงานราชการ	15 (5.2)	31 (10.7)	69 (23.8)	78 (26.9)	97 (33.4)
1.8 หน่วยงานเอกชน	8 (2.8)	14 (4.8)	44 (15.2)	73 (25.2)	151 (52.1)
1.9 การเข้าร่วมประชุม / อบรม	9 (3.1)	13 (4.5)	40 (13.8)	62 (21.4)	166 (57.2)
1.10 ป้ายโฆษณา แผ่นพับ ใบปลิว จากบริษัทผู้ผลิตและจำหน่าย	17 (5.9)	23 (7.9)	45 (15.5)	73 (25.2)	132 (45.5)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการ	ความถี่ในการได้รับข้อมูลข่าวสาร				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เคย
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
2. การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพิษภัยและผลกระทบที่เกิดจากการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน	36 (12.4)	62 (21.4)	93 (32.1)	61 (21.0)	38 (13.1)
3. การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรูปแบบหรือวิธีการในการจัดการขยะอันตรายที่เกิดจากการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน	31 (10.7)	54 (18.6)	87 (30.0)	74 (25.5)	44 (15.2)
4. การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบของขยะอันตรายที่มีต่อคนและสิ่งแวดล้อม	44 (15.2)	67 (23.1)	79 (27.2)	65 (22.4)	35 (12.1)

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประวัติการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน

4.2.1 สภาพการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนโดยทั่วไป

การใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนของประชาชนตำบลเวียง อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ มีการใช้กันอย่างแพร่หลายตลอดทั้งปี เนื่องจากสภาพแวดล้อมปัจจุบันเอื้ออำนวยต่อการเจริญเติบโต และการแพร่ขยายพันธุ์ของแมลงและสัตว์ที่รบกวนได้เป็นอย่างดี รวมทั้งจากระบบนิเวศที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้การควบคุมแมลงโดยสภาพธรรมชาติไม่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างสมดุล เมื่อแมลงมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นจนก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ รวมทั้งเป็นพาหะนำโรคต่าง ๆ ประชาชนจึงหันมาใช้สารเคมีในการควบคุมและกำจัดแมลง ซึ่งสามารถใช้ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ จึงนิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย จากการเก็บข้อมูลสภาพการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนของ

ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง สามารถจำแนกรายละเอียดตามชนิดของแมลงที่กำจัด ชนิดของสารเคมี ความถี่ในการใช้ วิธีการใช้ และตราหรือยี่ห้อสินค้าที่เลือกใช้ ดังตารางที่ 4 ถึง ตารางที่ 8

ตารางที่ 4 การใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน จำแนกตามชนิดของแมลงและสัตว์ที่รบกวนที่ต้องการกำจัด

ชนิดของแมลง	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
มด	157	54.1
ยุง	225	77.6
แมลงสาบ	69	23.8
สัตว์เลื้อยคลาน	4	1.4
ปลวก	67	23.1
ไร	13	4.5
หนู	98	33.8
อื่น ๆ	3	1.0

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างในเขตตำบลเวียง อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ มีการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนในการกำจัดยุงมากที่สุด จำนวน 225 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 77.6 รองลงมาคือกำจัดมด จำนวน 157 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 54.1 ทั้งนี้เนื่องจากในเขตพื้นที่นี้มีการแพร่ระบาดของยุงเป็นจำนวนมาก เพราะสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่มีแหล่งน้ำค่อนข้างมาก เหมาะสำหรับการแพร่ขยายพันธุ์และการดำรงชีวิตของยุงเป็นอย่างดี ส่วนมดและแมลงอื่น ๆ เมื่อสภาพแวดล้อมและสภาพที่อยู่อาศัยเปลี่ยนแปลงไป เดิมซึ่งเคยอาศัยและหากินอยู่ในแหล่งธรรมชาติ แต่เมื่อแหล่งอาหารและที่อยู่อาศัยถูกทำลายหรือเปลี่ยนสภาพไป อาจจะโดยมนุษย์หรือภัยทางธรรมชาติ ทำให้แมลงเหล่านี้ต้องอพยพมาหาแหล่งอาหารและอยู่อาศัยในบ้านเรือนของประชาชน จึงทำให้ปริมาณของสัตว์และแมลงที่รบกวนในครัวเรือนมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นจนไม่สามารถควบคุมได้ สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อยู่อาศัย จึงส่งผลให้มีการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนมากขึ้นตามไปด้วย

ตารางที่ 5 การใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน จำแนกตามชนิดของสารเคมีอันตรายในครัวเรือน

รายการ	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
ชนิดน้ำ	55	19.0
ชนิดผง	50	17.2
ชนิดเม็ด	49	16.9
ชนิดสเปรย์	207	71.4
ชนิดแท่ง / ขด	80	27.6
อื่น ๆ	8	2.8

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างในตำบลเวียง อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ มีการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนชนิดสเปรย์มากที่สุด จำนวน 207 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 71.4 รองลงมาคือ ชนิดแท่งหรือขด จำนวน 80 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 27.6 และสารเคมีอันตรายในครัวเรือน ชนิดน้ำ จำนวน 55 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 19.0 ทั้งนี้เนื่องจากสารเคมีอันตรายในครัวเรือนชนิดสเปรย์ มีความสะดวกในการใช้และสามารถหลีกเลี่ยงจากการสัมผัสได้ง่าย รวมทั้งสามารถเก็บรักษาได้สะดวกและปลอดภัย จึงทำให้ประชาชนนิยมใช้กันเป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 6 การใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน จำแนกตามความถี่ในการใช้

รายการ	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
ทุกวัน	22	7.6
วันเว้นวัน	24	8.3
1 ครั้งต่อสัปดาห์	77	26.6
2 ครั้งต่อเดือน	53	18.3
1 ครั้งต่อเดือน	65	22.4
อื่น ๆ	57	19.7

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างในตำบลเวียง อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ มีความถี่ในการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนในช่วง 1 ครั้งต่อสัปดาห์ มากที่สุด จำนวน 77 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 26.6 นั่นหมายถึงมีการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนเป็นประจำทุก ๆ สัปดาห์ เพื่อการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่รบกวน รองลงมาคือ 1 ครั้งต่อเดือน จำนวน 65 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 22.4 และความถี่ในการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนของประชาชนน้อยที่สุด คือ ในช่วงการใช้ทุกวัน มีเพียง 22 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 7.6 ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนเข้าใจว่า การใช้สารเคมีทุกวันอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ใช้ สมาชิกในครอบครัว และสัตว์เลี้ยง รวมทั้งอาจทำให้แมลงเกิดการดื้อยาและเป็นการลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือนลงได้ด้วย จึงทำให้มีความถี่ในการใช้ค่อนข้างต่ำตามไปด้วย

ตารางที่ 7 การใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน จำแนกตามวิธีการใช้

รายการ	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
การฉีดพ่น	226	77.9
การวางบนภาชนะ	71	24.5
การโรยตามพื้น	26	9.0
การใช้ผสมน้ำหรืออาหาร	33	11.4
การเทราดตามพื้น	12	4.1
การฝังดิน	4	1.4
การจุดไฟหรือเผา	38	13.1
อื่น ๆ	6	2.1

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าประชาชนในตำบลเวียง อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ มีการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนโดยวิธีการฉีดพ่นมากที่สุด จำนวน 226 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 77.9 รองลงมาคือ การวางสารเคมีบนภาชนะ จำนวน 71 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 24.5 และการจุดไฟหรือเผา จำนวน 38 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 13.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 การใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน จำแนกตามตราหรือยี่ห้อของสารเคมี

รายการ	จำนวน (ครัวเรือน)	ร้อยละ
ซิลด์ทอกซ์	82	28.3
เชลไครท์	41	14.1
อาท	90	31.0
เรคค์	37	12.8
ไบกอน	61	21.0
คินโซ	12	4.1
เอ็น - แรท	7	2.4
คอมแบ็ท	3	1.0
ห่านฟ้า	66	22.8
จระเข้	1	0.3
ซ้าง	21	7.2
ราคูมิน	16	5.5
อื่นๆ	6	2.1

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างในตำบลเวียง อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ มีการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนยี่ห้อ อาท มากที่สุด โดยมีการใช้มากถึง 90 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 31.0 แสดงให้เห็นว่า ประชาชนทั่วไปนิยมใช้ยี่ห้อนี้เนื่องจากเป็นยี่ห้อที่มีมานานและชื่อติดตลาด เป็นที่รู้จักกันมากที่สุดในท้องตลาด รองลงมาคือ ซิลด์ทอกซ์ มีการใช้จำนวน 82 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 28.3 และยี่ห้อห่านฟ้า จำนวน 66 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 22.8 ตามลำดับ

4.3 ผลการวิเคราะห์ความรู้และความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือน

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 290 คน เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์แล้ว สามารถจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับสารเคมีอันตรายในครัวเรือนและขยะอันตรายในครัวเรือน ความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนที่มีต่อสุขภาพของคนในครัวเรือนและต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ส่วนผสมทางการตลาด ระดับการศึกษา รายได้ การได้รับข้อมูลข่าวสาร และพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน ตามเกณฑ์ที่กำหนด สามารถแปลผลได้ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ศึกษา

ลักษณะทางประชากรตามตัวแปรที่ศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ความรู้เกี่ยวกับสารเคมีอันตรายในครัวเรือน	8.84	1.19	ปานกลาง
2. ความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือน			
- ต่อสุขภาพของคนในครัวเรือน	25.92	2.99	สูง
- ต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม	25.00	3.66	สูง
3. การได้รับข้อมูลข่าวสาร	19.48	1.18	ต่ำ
4. ส่วนผสมทางการตลาด	34.74	4.38	ปานกลาง
5. พฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน	75.92	8.62	สูง

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างในตำบลเวียง อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ มีความรู้เกี่ยวกับสารเคมีอันตรายในครัวเรือน อยู่ในระดับปานกลาง ความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนต่อสุขภาพของคนในครัวเรือนและต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับสูง มีการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายในครัวเรือนอยู่ในระดับต่ำ ความเชื่อด้าน

ส่วนผสมทางการตลาดอยู่ในระดับปานกลาง และพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนอยู่ในระดับสูง เมื่อนำมาวิเคราะห์ในรายละเอียด โดยจำแนกตามกลุ่มของคะแนนในระดับ ต่าง ๆ ตามตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด ได้ผลดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของประชาชนจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปร	ระดับ					
	ต่ำ		ปานกลาง		สูง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความรู้เกี่ยวกับสารเคมี	15	5.2	79	27.2	196	67.6
ความตระหนัก						
- ต่อสุขภาพของคนในครัวเรือน	10	3.4	71	24.5	209	72.1
- ต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม	15	5.2	107	36.9	168	57.9
ส่วนผสมทางการตลาด	48	16.6	218	75.2	24	8.3
พฤติกรรมการใช้สารเคมี	7	2.4	76	26.2	207	71.4

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างในตำบลเวียง อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ มีระดับความรู้เกี่ยวกับสารเคมีอันตรายในครัวเรือน ระดับความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนที่มีต่อสุขภาพของคนในครัวเรือนและต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงระดับพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับสูง โดยพิจารณาคะแนนจากจำนวนผู้ที่มีคะแนนอยู่ในระดับปานกลางและสูง ซึ่งมีค่ามากกว่าจำนวนผู้ที่มีคะแนนอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนอย่างต่อเนื่อง ทั้งจากสื่อและจากหน่วยงานภาครัฐที่ได้ให้ความสนใจและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาในส่วนของความเชื่อด้านส่วนผสมทางการตลาดพบว่าอยู่ในระดับต่ำถึงปานกลาง เนื่องจากประชาชนเห็นว่ากลยุทธ์ทางการตลาดไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงหรือชักจูงให้

ประชาชนเกิดการตัดสินใจที่จะเลือกใช้สารเคมีนั้น ๆ โดยไม่ได้คำนึงถึงสุขภาพและสิ่งแวดล้อม เป็นสำคัญ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาคะแนนในส่วนข ของความรู้เกี่ยวกับสารเคมีอันตรายในครัวเรือน ความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายที่มีต่อสุขภาพของคนในครัวเรือนและต่อคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ส่วนผสมทางการตลาด และพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน โดยอาศัยเกณฑ์ การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลในระดับต่าง ๆ เมื่อนำคะแนนของความรู้เกี่ยวกับสารเคมีอันตรายใน ครัวเรือน ความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายที่มีต่อสุขภาพของคนในครัวเรือนและต่อ คุณภาพสิ่งแวดล้อม ส่วนผสมทางการตลาด และพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน มาจำแนกตามรายข้อตามข้อคำถาม ซึ่งแสดงได้ดังตารางที่ 11 ถึง ตารางที่ 15

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละผู้ตอบถูกของปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับสารเคมีอันตรายในครัวเรือน

รายการ	ผู้ตอบถูก	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนหลาย ๆ ชนิดสามารถกำจัดได้ ดีกว่าใช้เพียงชนิดเดียว	182	62.8
2. สารเคมีอันตรายในครัวเรือนที่มีฤทธิ์ตกค้างนาน หมายถึง สลายตัว ได้ช้า	238	82.1
3. สารเคมีอันตรายในครัวเรือนสามารถเข้าสู่ร่างกายคนเราได้ทั้ง ทางหายใจ ทางปาก รวมทั้งการดูดซึมผ่านทางผิวหนัง	285	98.3
4. ข้อควรระวังในการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนคือหลีกเลี่ยงการ สูดดมไอหรือละอองสาร และการสัมผัส และควรไปพบแพทย์หาก รู้สึกผิดปกติ	287	99.0
5. สารเคมีอันตรายบางชนิดเมื่อเข้าสู่ร่างกายคนเราจะแสดงพิษอย่าง เฉียบพลัน บางชนิดอาจมีการสะสมในร่างกายจนถึงระดับหนึ่งจึงจะ แสดงอาการ	283	97.6
6. ร่างกายคนเรามีความต้านทานต่อพิษภัยของสารเคมีได้เท่ากัน ทุกคน	254	87.6
7. สารเคมีอันตรายเมื่อเกิดการเสื่อมสภาพหรือเมื่อเลิกใช้แล้วหรือ ใช้หมดแล้วเหลือแต่ภาชนะจะกลายเป็นขยะอันตราย	266	91.7

ตารางที่ 11 (ต่อ)

รายการ	ผู้ตอบถูก	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
8. ขยะอันตรายจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคน แต่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ	251	86.6
9. การจัดการขยะอันตรายสามารถทำได้โดยการเผาเท่านั้นจึงจะปลอดภัย	238	82.1
10. ขยะอันตรายมีคุณสมบัติเป็นพิษ บางอย่างลูกใหม่ได้การกำจัดที่ถูกต้องคือการแยกไปกำจัดในสถานที่บำบัดของเสียอันตราย	282	97.2

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าข้อที่มีร้อยละของผู้ตอบถูกมากที่สุดคือ ข้อที่ 4 ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนโดยการหลีกเลี่ยงการสูดดมไอหรือละอองของสารและการสัมผัส และเมื่อมีอาการผิดปกติต้องรีบไปพบแพทย์มากที่สุด โดยมีผู้ตอบถูก จำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 99.0 และข้อที่มีผู้ตอบถูกน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 1 ประชาชนเข้าใจว่าการใช้สารเคมีหลายชนิดจะสามารถกำจัดแมลงและสัตว์ที่รบกวนได้ดีกว่าการใช้สารเคมีเพียงชนิดเดียว ซึ่งตามหลักการใช้ที่ถูกต้องนั้นควรใช้เพียงชนิดเดียวก็สามารถกำจัดแมลงและสัตว์ที่รบกวนได้ และเป็นการลดการตกค้างและการสะสมของสารเคมี โดยมีผู้ตอบถูก จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 62.8

อธิบายได้ว่า ข้อที่ 4 ที่มีร้อยละของผู้ตอบถูกสูงสุด เนื่องจากประชาชนมีความเข้าใจถึงวิธีการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนอย่างถูกต้อง โดยเฉพาะพิษภัยที่จะเกิดขึ้นกับผู้ใช้เอง จึงทำให้มีความระมัดระวังในการใช้เป็นอย่างดี

สำหรับข้อที่ 1 ที่มีร้อยละของผู้ตอบถูกน้อยที่สุดนั้น เนื่องจากประชาชนยังมีความเข้าใจว่าการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนหลาย ๆ ชนิด จะมีประสิทธิภาพในการกำจัดหรือสามารถทำลายได้มากกว่าใช้สารเคมีเพียงชนิดเดียว ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ผิด และเหตุนี้เองจึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนกันอย่างแพร่หลายและมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งทำให้มีสารเคมีหลากหลายชนิดวางขายตามท้องตลาด

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนที่มีต่อสุขภาพของคนในครัวเรือน จำแนกเป็นรายข้อ

รายการ	\bar{X}	S.D.
1. การอ่านฉลากของสารเคมีก่อนใช้ทำให้เข้าใจถึงวิธีการใช้ได้อย่างถูกต้อง	4.76	0.47
2. การใช้สารเคมีเกินขนาดและขาดความระมัดระวังเป็นอันตรายต่อผู้ใช้	4.64	0.80
3. การใช้สารเคมีปริมาณมากทำให้สามารถกำจัดสัตว์และแมลงที่รบกวนได้เป็นอย่างดี	3.56	1.24
4. การใช้สารเคมีสามารถใช้ได้ทันทีตามต้องการแม้ขณะที่สมาชิกยังอยู่ในบ้าน	4.45	0.84
5. การใช้สารเคมีควรใช้เป็นประจำเพื่อให้สามารถกำจัดแมลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.82	1.16
6. การใช้สารเคมีควรใช้ตามคำแนะนำข้างภาชนะบรรจุอย่างเคร่งครัด	4.69	0.61

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงสุดคือ ข้อที่ 1 การอ่านฉลากของสารเคมีก่อนใช้ทำให้เข้าใจถึงวิธีการใช้ได้อย่างถูกต้อง โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 4.76 และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตต่ำสุดคือ ข้อที่ 3 การใช้สารเคมีปริมาณมากสามารถกำจัดสัตว์และแมลงที่รบกวนได้เป็นอย่างดี โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 3.56 และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.24 หมายถึง ประชาชนบางส่วนยังมีความเข้าใจว่าการใช้สารเคมีในปริมาณมากจะทำให้สามารถกำจัดสัตว์และแมลงที่รบกวนได้ดีกว่า แต่ประชาชนส่วนมากไม่เห็นด้วยว่าการใช้สารเคมีปริมาณมากจะทำให้สามารถกำจัดสัตว์และแมลงที่รบกวนได้ดี

อธิบายได้ว่า ข้อที่ 1 ที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงสุด เป็นเพราะประชาชนต้องมีการหาข้อมูลก่อนการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน ซึ่งอาจเป็นการสอบถามจากผู้ที่มีความรู้ เพื่อนบ้านและจากการอ่านฉลากการใช้ เพื่อให้สามารถใช้อย่างถูกต้องและปลอดภัยมากที่สุด รวมถึงเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการกำจัดสูงสุด

สำหรับข้อที่ 3 ที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตต่ำสุด เป็นเพราะประชาชนไม่มั่นใจในประสิทธิภาพของสารเคมีอันตรายในครัวเรือน จึงมีการใช้ในปริมาณมากเพื่อให้สามารถกำจัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและ

รวดเร็ว ซึ่งหากมีการใช้ในปริมาณที่มากหรือเกินอัตราที่กำหนด อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของคนในครัวเรือนได้

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนที่มีต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม จำแนกเป็นรายข้อ

รายการ	X	S.D.
1. การใช้สารเคมีในปริมาณมากไม่เกิดการตกค้างในดินและในสิ่งแวดล้อม	4.06	1.15
2. การใช้สารเคมีมีผลทำลายเฉพาะแมลงที่ต้องการกำจัดเท่านั้น ไม่มีผลต่อคนและสัตว์อื่น	3.92	1.19
3. สารเคมีที่ใช้สามารถสะสมอยู่ในดิน พืชและแหล่งน้ำได้เป็นเวลานาน	3.91	1.07
4. การใช้สารเคมีที่มีความเป็นพิษสูงทำให้สิ่งมีชีวิตอื่นที่อยู่ข้างเคียงได้รับอันตรายได้	4.36	0.96
5. การทิ้งภาชนะบรรจุสารเคมีลงในน้ำเป็นวิธีการกำจัดที่ถูกต้อง	4.49	0.98
6. ควรเลือกใช้สารเคมีที่มีฤทธิ์ตกค้างได้น้อยหรือสามารถสลายตัวได้เร็ว	4.26	0.92

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงสุดคือ ข้อที่ 5 การทิ้งภาชนะบรรจุสารเคมีลงในน้ำเป็นวิธีการกำจัดที่ถูกต้อง โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 4.49 และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.98 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตต่ำที่สุดคือ ข้อที่ 3 สารเคมีที่ใช้สามารถสะสมอยู่ในดิน พืช และแหล่งน้ำได้เป็นเวลานาน โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 3.91 และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.07 นั้นหมายถึง ประชาชนบางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องว่าการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนนั้น สามารถเกิดการตกค้างและสะสมอยู่ในดิน พืชและแหล่งน้ำได้เป็นเวลานาน

อธิบายได้ว่า ข้อที่ 5 ที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงสุด เป็นเพราะประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ ซึ่งอาจจากการสอบถามผู้ที่มีความรู้ เพื่อนบ้าน รวมถึงการหาความรู้จากแหล่งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เพื่อให้สามารถทราบถึงวิธีการกำจัดขยะอันตรายที่เกิดขึ้นจากการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนได้

อย่างถูกต้อง เป็นผลให้เกิดความตระหนักในส่วนนี้ โดยประชาชนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับการทิ้งภาชนะบรรจุสารเคมีลงในแหล่งน้ำ

สำหรับข้อที่ 3 ที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตต่ำสุด เป็นเพราะประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องว่าการใช้สารเคมีอันตรายจะสามารถเกิดการสะสมในดิน พืชและแหล่งน้ำได้เป็นเวลานาน ซึ่งจะมีผลต่อคุณภาพของดิน อาจทำให้โครงสร้างและองค์ประกอบทางกายภาพ เคมี และทางชีวภาพเปลี่ยนแปลงไปจนกระทั่งเสียความสมดุลทางธรรมชาติ และยังส่งผลต่อสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในแหล่งน้ำ บางชนิดอาจมีการเพิ่มจำนวนอย่างรวดเร็ว บางชนิดอาจมีการลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อโครงสร้างและหน้าที่ของระบบนิเวศแหล่งน้ำ ซึ่งหากไม่เกินขีดความสามารถในการรองรับทางธรรมชาติแล้ว ระบบนิเวศแหล่งน้ำนั้นก็จะยังคงอยู่ แต่ถ้าหากได้รับผลกระทบเกินขีดความสามารถในการรองรับทางธรรมชาติแล้ว ระบบนิเวศแหล่งน้ำนั้นอาจเสียสมดุลจนไม่สามารถที่จะฟื้นตัวได้เองตามธรรมชาติ

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงสุดคือข้อที่ 1 การเลือกใช้สารเคมีควรมุ่งถึงความปลอดภัยของคนและสิ่งแวดล้อม โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 4.80 และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตต่ำสุดคือ ข้อที่ 3 สารเคมีที่มีราคาถูกแต่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นชนิดที่ควรเลือกใช้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 2.07 และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.26 นั้นหมายถึงประชาชนบางส่วนยังเลือกใช้สารเคมีที่มีราคาถูกเพราะคิดว่าเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย โดยไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นและเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม แต่โดย ส่วนใหญ่ก็ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะเลือกใช้สารเคมีที่มีราคาถูกแต่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

อธิบายได้ว่า ข้อที่ 1 ที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงสุด เป็นเพราะประชาชนที่เลือกใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนได้คำนึงถึงความปลอดภัยของคนและสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งสำคัญที่สุดและเกรงอันตรายจากสารเคมีที่จะเกิดขึ้นในระยะยาวต่อไป

สำหรับข้อที่ 3 ที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตต่ำสุด เป็นเพราะประชาชนบางส่วนยังเห็นว่าราคาเป็นส่วนสำคัญในการเลือกใช้ เพราะจะเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายโดยไม่ได้คำนึงถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นทั้งต่อตนเองและต่อสิ่งแวดล้อม แต่ประชาชนส่วนใหญ่ก็ไม่เห็นด้วยกับการเลือกใช้สารเคมีที่มีราคาถูก เพราะทราบถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอย่างรุนแรงต่อไปในอนาคต

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนผสมทางการตลาด จำแนกเป็นรายข้อ

รายการ	\bar{X}	S.D.
1. การเลือกใช้สารเคมีควรคำนึงถึงความปลอดภัยของคนและสิ่งแวดล้อม	4.80	0.44
2. สารเคมีที่มีประสิทธิภาพเท่ากันควรเลือกใช้ชนิดที่ช่วยลดมลภาวะสิ่งแวดล้อม	4.52	0.69
3. สารเคมีที่มีราคาถูกแต่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นชนิดที่ควรเลือกใช้	2.07	1.26
4. เลือกใช้สารเคมีตามความเห็นในโฆษณาประเภทต่าง ๆ เท่านั้น	2.44	1.12
5. การจัดจำหน่ายโดยพนักงานขายทำให้สามารถใช้สารเคมีได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย	3.22	1.21
6. การลดราคาหรือมีของแถมทำให้เลือกใช้สารเคมีนั้นเพิ่มมากขึ้น	2.29	1.09
7. สารเคมีชนิดสเปรย์มีการใช้สารที่เป็นพิษต่อบรรยากาศและทำให้เกิดภาวะเรือนกระจกควรเลือกใช้ชนิดอื่นแทน	3.76	0.94
8. การโฆษณาในโทรทัศน์เป็นวิธีการที่ถูกต้องควรปฏิบัติตาม	2.96	1.23
9. ควรเลือกใช้สารเคมีชนิดที่ไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมถึงแม้จะมีราคาแพง	4.02	0.93
10. ควรใช้สารเคมีตามคำแนะนำข้างภาชนะบรรจุอย่างเคร่งครัดและด้วยความระมัดระวัง	4.67	0.61

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน
จำแนกเป็นรายข้อ

รายการ	\bar{X}	S.D.
1. อ่านฉลากการใช้จนเข้าใจอย่างถูกต้อง	4.78	0.64
2. เลือกใช้สารเคมีที่สามารถสลายตัวได้ยากเพื่อควบคุมแมลงและสัตว์ที่รบกวน ได้นานกว่า	3.86	1.20
3. เลือกใช้สารเคมีที่มีผลต่อคนและสัตว์เลี้ยงน้อย	3.73	1.29
4. ไม่ปรึกษาผู้ที่มีความรู้ก่อนตัดสินใจเลือกใช้	4.10	1.14
5. ใช้สารเคมีในอัตราที่กำหนดตามฉลาก	4.43	0.99
6. ใช้ด้วยความระมัดระวัง	4.75	0.70
7. ใช้อุปกรณ์ป้องกันในระหว่างการใช้ เช่น ผ้าปิดปาก ปิดจมูก สวมเสื้อแขนยาว กางเกงขายาว	4.08	1.30
8. ใช้สารเคมีในขณะที่สมาชิกไม่อยู่ในบ้าน	4.12	1.31
9. ใช้ปากกัทหรือดิ่งเพื่อเปิดภาชนะบรรจุ	4.88	0.59
10. ใช้ปากเป่าหรือดูดสิ่งอุดตันที่หัวฉีด	4.89	0.55
11. เปลี่ยนเสื้อผ้าและล้างมือทุกครั้งหลังการใช้	4.22	1.24
12. ไม่ใช้สารเคมีเมื่อมีคนอยู่ในบ้านหรือใกล้บริเวณที่ประกอบอาหาร	4.17	1.44
13. หลังจากการใช้สารเคมีรีบอาบน้ำ สระผม ทำความสะอาดร่างกายทันที	4.15	1.19
14. ล้างภาชนะบรรจุสารเคมีให้สะอาดและนำกลับมาใช้อีก	4.28	1.40
15. ทิ้งภาชนะบรรจุสารเคมีในแหล่งน้ำที่ไกลเคียงหรือในบริเวณบ้าน	4.06	0.61
16. ทิ้งภาชนะบรรจุสารเคมีรวมกับขยะทั่วไป	4.01	1.23
17. แยกภาชนะบรรจุสารเคมีเพื่อนำไปฝังกลบในหลุมลึกที่ขุดเตรียมไว้	3.19	1.56
18. แยกภาชนะบรรจุสารเคมีไปทิ้งในถังประเภทขยะอันตราย เพื่อให้ผู้รับผิดชอบนำไปกำจัดอย่างถูกต้องและปลอดภัย	3.41	1.64

จากตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิตและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนทั้งขั้นตอนการใช้และการจัดการขยะอันตรายที่เกิดจากการใช้ ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงสุดคือ ข้อที่ 10 ใช้ปากเป่าหรือดูดสิ่งอุดตันที่หัวฉีด โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 4.89 และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตต่ำสุดคือข้อที่ 17 แยกภาชนะบรรจุสารเคมีเพื่อนำไปฝังกลบในหลุมลึกที่ขุดเตรียมไว้ โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 3.19 และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.56

อธิบายได้ว่า ข้อที่ 10 ที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงสุด เป็นเพราะประชาชนทราบและเข้าใจถึงวิธีการใช้และอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากสารเคมีอันตรายในครัวเรือน จึงได้พยายามหลีกเลี่ยงที่จะใช้ปากเป่าหรือดูดสิ่งอุดตันที่หัวฉีดของภาชนะบรรจุสารเคมีอันตรายในครัวเรือน เพื่อป้องกันสารเคมีอันตรายเข้าสู่ร่างกายโดยทางปาก ซึ่งจะเกิดอันตรายได้อย่างรวดเร็วเมื่อสารเคมีเข้าสู่ร่างกาย

สำหรับข้อที่ 17 ที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตต่ำสุด เป็นเพราะประชาชนมีความรู้และเข้าใจว่าการแยกภาชนะบรรจุสารเคมีไปฝังกลบเป็นการจัดการขยะอันตรายที่ยังไม่ถูกต้องนัก เพราะอาจเกิดการตกค้างในดินและปนเปื้อนไปสู่แหล่งน้ำได้กินได้ ประชาชนบางส่วนจึงไม่ได้ปฏิบัติ แต่ส่วนใหญ่จะเห็นว่าควรแยกทิ้งในประเภทขยะอันตราย เพื่อแยกไปกำจัดอย่างถูกต้องและปลอดภัยต่อไป

4.4 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

4.4.1 การวิเคราะห์ค่าถดถอยพหุของตัวแปรอิสระต่อตัวแปรตาม

การวิเคราะห์ค่าถดถอยพหุของตัวแปรอิสระ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับสารเคมีอันตรายในครัวเรือน ความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนที่มีต่อสุขภาพของคนในครัวเรือน ความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนที่มีต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ปัจจัยส่วนผสมทางการตลาด ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา รายได้ และการได้รับข้อมูลข่าวสาร เพื่อวิเคราะห์ผลของตัวแปรอิสระว่าจะมีความสามารถในการอธิบายหรือประมาณค่าตัวแปรตามได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งแสดงผลถึงอิทธิพลของตัวแปรที่ถูกนำเข้าไปในแบบจำลองความสัมพันธ์ จะได้ผลดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์ค่าถดถอยพหุระหว่างตัวแปรอิสระหลายตัวและพฤติกรรมการใช้สารเคมี
อันตรายในครัวเรือน

ตัวแปรอิสระ	B	SE B	Beta	T	Sig T
ความรู้เกี่ยวกับสารเคมีอันตรายในครัวเรือน	3.1E-02	0.027	0.077	1.124	0.262
ความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมี					
- ต่อสุขภาพของคนในครัวเรือน	0.153	0.070	0.159	2.168	0.031
- ต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม	8.1E-02	0.058	0.103	1.399	0.163
ส่วนผสมทางการตลาด	9.3E-03	0.064	0.009	0.145	0.885
ปัจจัยส่วนบุคคล					
- ระดับการศึกษา	1.8E-02	0.190	-0.072	-0.947	0.344
- รายได้	3.6E-03	0.016	0.016	0.231	0.818
- การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ สารเคมีอันตรายในครัวเรือนจาก					
1) โทรทัศน์	-4.3E-02	0.025	-0.118	-1.693	0.092
2) วิทยุ	2.9E-02	0.027	0.076	1.098	0.273
3) หนังสือพิมพ์	-8.8E-03	0.029	-0.024	-0.300	0.764
4) วารสาร / นิตยสาร	-5.0E-02	0.033	-0.118	-1.523	0.129
5) ญาติพี่น้อง	-7.7E-03	0.041	-0.018	-0.189	0.850
6) เพื่อนบ้าน	5.7E-02	0.040	0.136	1.423	0.156
7) หน่วยงานราชการ	-3.0E-03	0.031	-0.007	-0.098	0.922
8) หน่วยงานเอกชน	-4.7E-03	0.037	-0.010	-0.127	0.899
9) การเข้าร่วมประชุม / อบรม	3.7E-02	0.035	0.082	1.073	0.284
10) ป้ายโฆษณา แผ่นพับ โบปปลิวจากบริษัท ผู้ผลิตและจำหน่าย	-2.2E-02	0.026	-0.055	-0.829	0.408

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	B	SE B	Beta	T	Sig T
- การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพิษภัยและผลกระทบที่เกิดจากการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน	3.6E-02	0.034	0.091	1.066	0.287
- การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรูปแบบหรือวิธีการในการจัดการขยะอันตรายที่เกิดจากการใช้สารเคมี	1.8E-03	0.042	0.005	0.043	0.966
- การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบของขยะอันตรายที่มีต่อคนและสิ่งแวดล้อม	-2.7E-03	0.038	-0.007	-0.070	0.944

Multiple R = 0.307

 $R^2 = 0.094$ Adjust $R^2 = 0.034$

Constant = 3.020

F = 1.562

Sig F = 0.070

จากการวิเคราะห์ค่าถดถอยพหุ ดังแสดงในตารางที่ 16 พบว่า มีตัวแปรอิสระได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับสารเคมีอันตรายในครัวเรือน ความตระหนักถึงพิษภัยอันตรายของสารเคมีอันตรายในครัวเรือน ที่มีต่อสุขภาพของคนในครัวเรือน ความตระหนักถึงพิษภัยอันตรายของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนที่มีต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ส่วนผสมทางการตลาด และปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ ระดับการศึกษา รายได้ การได้รับข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน ในระดับต่ำ โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.307 และกลุ่มของตัวแปรอิสระที่มี อิทธิพลต่อตัวแปรตาม ร้อยละ 9.4 โดยมีปัจจัยหรือตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 หรือมีประสิทธิภาพในการอธิบายหรือประมาณค่าคะแนนพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 1 ตัวแปร คือ ความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนต่อสุขภาพของคนในครัวเรือน (Sig T = 0.031) กล่าวคือ เป็นตัวแปรที่ถูกคัดเลือกเข้าไปในแบบจำลอง โดยให้ความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน (B = 0.153)

หมายความว่า ประชาชนที่มีความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนต่อสุขภาพของคนในครัวเรือนสูงจะสามารถปฏิบัติตนในการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนได้อย่างถูกต้องและปลอดภัยสูงตามไปด้วย

การวิเคราะห์ค่าถดถอยพหุของตัวแปรอิสระแต่ละตัวและพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน สามารถนำมาเสนอผลการทดสอบสมมติฐานได้ดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1

H_0 : ความรู้เกี่ยวกับสารเคมีอันตรายในครัวเรือน ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน

H_1 : ความรู้เกี่ยวกับสารเคมีอันตรายในครัวเรือนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน

ตารางที่ 17 การวิเคราะห์ค่าถดถอยพหุระหว่างความรู้และพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน

ตัวแปรอิสระ	B	SE B	Beta	T	Sig T
ความรู้เกี่ยวกับสารเคมีอันตรายในครัวเรือน	6.0E-02	0.023	0.15.	2.572	0.011

Multiple R = 0.150

$R^2 = 0.022$

Adjust $R^2 = 0.019$

Constant = 3.658

F = 6.614

Sig F = 0.011

ผลการทดสอบสมมติฐานดังแสดงในตารางที่ 17 ทำให้ทราบว่า ความรู้เกี่ยวกับสารเคมีอันตรายในครัวเรือนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายครัวเรือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อธิบายได้ว่า ตัวแปรความรู้เกี่ยวกับสารเคมีอันตรายในครัวเรือนมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.150 และตัวแปรอิสระนี้มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามร้อยละ 2.2 โดยมีประสิทธิภาพในการอธิบายหรือประมาณค่าคะแนนพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Sig = 0.011) หมายความว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้เกี่ยวกับสารเคมีอันตรายในครัวเรือน

สูงจะสามารถปฏิบัติตนในการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนได้อย่างถูกต้องและปลอดภัยสูงตามไปด้วย

สมมติฐานข้อที่ 2

ส่วนที่ 1 ความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนต่อสุขภาพของคนในครัวเรือน

H_0 : ความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนต่อสุขภาพของคนในครัวเรือนไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน

H_1 : ความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนต่อสุขภาพของคนในครัวเรือนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์ค่าถดถอยพหุระหว่างความตระหนักและพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน

ตัวแปรอิสระ	B	SE B	Beta	T	Sig T
ความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนต่อสุขภาพของคนในครัวเรือน	0.171	0.056	0.178	3.073	0.002

Multiple R = 0.178

$R^2 = 0.032$

Adjust $R^2 = 0.028$

Constant = 3.479

F = 9.443

Sig F = 0.002

ผลการทดสอบสมมติฐานดังแสดงในตารางที่ 18 ทำให้ทราบว่า ความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนต่อสุขภาพของคนในครัวเรือนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายครัวเรือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อธิบายได้ว่า ตัวแปรความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนที่มีต่อสุขภาพของคนในครัวเรือน มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน โดยมีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.178 และตัวแปรอิสระนี้มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามร้อยละ 3.2 โดยมีประสิทธิภาพในการอธิบายหรือประมาณค่าคะแนนพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (Sig = 0.002) หมายความว่า ประชาชน

กลุ่มตัวอย่างที่มีความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนที่มีต่อสุขภาพของคนในครัวเรือนสูงจะสามารถปฏิบัติตนหรือมีพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนได้อย่างถูกต้องและปลอดภัยสูงตามไปด้วย

ส่วนที่ 2 ความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

H_0 : ความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน

H_1 : ความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน

ตารางที่ 19 การวิเคราะห์ค่าถดถอยพหุระหว่างความตระหนักและพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน

ตัวแปรอิสระ	B	SE B	Beta	T	Sig T
ความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม	0.107	0.046	0.137	2.341	0.020

Multiple R = 0.137

$R^2 = 0.019$

Adjust $R^2 = 0.015$

Constant = 3.771

F = 5.479

Sig F = 0.020

ผลการทดสอบสมมติฐานดังแสดงในตารางที่ 19 ทำให้ทราบว่า ความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อธิบายได้ว่า ตัวแปรความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนที่มีต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.137 และตัวแปรอิสระนี้มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามร้อยละ 1.9 โดยมีประสิทธิภาพในการอธิบายหรือประมาณค่าคะแนนพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Sig = 0.020) หมายความว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มี

ความตระหนักถึงพิษภัยของสารเคมีอันตรายในครัวเรือนที่มีต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมสูงจะสามารถปฏิบัติตนหรือมีพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน ได้อย่างถูกต้องและปลอดภัยสูงตามไปด้วย

สมมติฐานข้อที่ 3

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน

ตารางที่ 20 การวิเคราะห์ค่าถดถอยพหุระหว่างตัวแปรอิสระและพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน

ตัวแปรอิสระ	B	SE B	Beta	T	Sig T
ปัจจัยส่วนบุคคล					
- ระดับการศึกษา	4.4E-03	0.019	0.017	0.236	0.813
- รายได้	1.4E-02	0.016	0.060	0.862	0.390
- การได้รับข้อมูลข่าวสาร					
1) โทรทัศน์	-3.7E-02	0.026	-0.101	-1.425	0.155
2) วิทยุ	2.6E-02	0.027	0.069	0.978	0.329
3) หนังสือพิมพ์	-9.1E-03	0.030	-0.025	-0.303	0.762
4) วารสาร / นิตยสาร	-4.1E-02	0.033	-0.099	-1.247	0.214
5) ญาติพี่น้อง	6.4E-03	0.041	0.015	0.155	0.877
6) เพื่อนบ้าน	4.1E-02	0.041	0.998	1.008	0.314
7) หน่วยงานราชการ	-7.9E-03	0.031	-0.019	-0.252	0.802
8) หน่วยงานเอกชน	7.8E-03	0.037	0.017	0.207	0.836
9) การเข้าร่วมประชุม / อบรม	2.8E-02	0.035	0.062	0.797	0.426
10) ป้ายโฆษณา แผ่นพับ ใบปลิวจากบริษัทผู้ผลิตและจำหน่าย	-1.7E-02	0.027	-0.044	-0.651	0.515

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	B	SE B	Beta	T	Sig T
- การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพิษภัยและผลกระทบที่เกิดจากการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน	3.7E-02	0.035	0.092	1.064	0.288
- การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรูปแบบหรือวิธีการในการจัดการขยะอันตรายที่เกิดจากการใช้สารเคมี	1.2E-03	0.043	0.003	0.028	0.977
- การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบของขยะอันตรายที่มีต่อคนและสิ่งแวดล้อม	4.9E-03	0.038	0.013	0.127	0.899

Multiple R = 0.199

 $R^2 = 0.040$ Adjust $R^2 = -0.013$

Constant = 4.418

F = 0.753

Sig F = 0.729

ผลการทดสอบสมมติฐานดังแสดงในตารางที่ 20 ทำให้ทราบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา รายได้ และการได้รับข้อมูลข่าวสารไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน

อธิบายได้ว่า ตัวแปรอิสระด้านปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ ระดับการศึกษา รายได้ และการได้รับข้อมูลข่าวสาร ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามและไม่มีประสิทธิภาพในการอธิบายหรือประมาณค่าคะแนนพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างจะมีรายได้ ระดับการศึกษาและการได้รับข้อมูลข่าวสารมากหรือน้อยก็จะไม่ส่งผลในทางปฏิบัติต่อพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนแต่อย่างใด

สมมติฐานข้อที่ 4

H_0 : ปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน

H_1 : ปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือน

ตารางที่ 21 การวิเคราะห์ค่าถดถอยพหุระหว่างส่วนผสมทางการตลาดและพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตราย ในครัวเรือน

ตัวแปรอิสระ	B	SE B	Beta	T	Sig T
ส่วนผสมทางการตลาด	9.3E-03	0.064	0.009	0.145	0.885

Multiple R = 0.009

$R^2 = 0.000$

Adjust R² = -0.003

Constant = 4.185

F = 0.021

Sig F = 0.885

ผลการทดสอบสมมติฐานดังแสดงในตารางที่ 21 ทำให้ทราบว่า ปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายครัวเรือน

อธิบายได้ว่า ตัวแปรด้านส่วนผสมทางการตลาด ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม และไม่มีประสิทธิภาพในการอธิบายหรือประมาณค่าคะแนนพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า กลไกหรือเทคนิควิธีทางการตลาดหรือปัจจัยด้านส่วนผสมทางการตลาดจะสูงหรือต่ำจะไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้สารเคมีอันตรายในครัวเรือนของประชาชนกลุ่มตัวอย่างแต่อย่างใด